

Arbejdsdirektoratet
j. nr. 08-21-0020
26. november 2008

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik

(Ændring af 300 timers reglen for ægtepar, hvor den ene eller begge ægtefæller modtager kontanthjælp)

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1460 af 12. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 8, ændres ”der er berettiget til hjælp efter § 11, og som modtager kontanthjælp efter” til: ”hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til hjælp efter § 11, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i”.
2. I § 13, stk. 8, § 13, stk. 12, 1. og 2. pkt., og § 26, stk. 5, 1. pkt., ændres ”300” til: ”450”.
3. I § 13, stk. 9, ændres ”stk. 8” til: ”kravet i stk. 8, nr. 2, om 450 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.”
4. I § 13, stk. 12, indsættes som 3. pkt.: ”Stk. 11, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.”
5. I § 26, stk. 5, 1. pkt., ændres ”Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11, og den anden ægtefælle” til: ”Hvis en ægtefælle”.
6. § 26, stk. 5, 2. pkt., affattes således: ”Hjælpen beregnes igen som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter § 25, jf. stk. 1, når den ægtefælle, der har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, eller ikke opfylder betingelsen om ordinært og udstøttet arbejde i § 13, stk. 8, har opnået 450 timers ordinært og udstøttet arbejde, jf. § 13, stk. 12.”
7. I § 26, stk. 6, 1. pkt., ændres ”ikke længere opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, jf. § 13, stk. 8,” til: ”skal opfylde betingelsen om 450 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder i § 13, stk. 8, men ikke længere gør det,”.

8. I § 26, stk. 6, 3. pkt., ændres ”opfylder betingelsen om 300 timers arbejde” til: ”har opnået 450 timers ordinært og ustøttet arbejde”.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Ægtepar, hvor det kun er den ene ægtefælle, der er berettiget til og modtager hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik, bliver først omfattet af § 13, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1 og 2, den 1. juli 2011.

Stk. 3. For ægtepar, hvor begge ægtefæller er berettiget til og modtager hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik, gælder, at uanset § 13, stk. 8, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1 og 2, anses en ægtefælle i perioden 1. juli 2009 til 30. juni 2011 for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter bestemmelsen, selv om vedkommende kun har dokumenteret, at han eller hun har haft 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

Stk. 4. Uanset § 13, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2 og 4, kan en ægtefælle i perioden 1. juli 2009 til 30. juni 2011 igen blive berettiget til hjælp, hvis vedkommende dokumenterer, at han eller hun har haft 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og indhold

Som led i Politisk aftale af 22. september 2008 mellem regeringen og Dansk Folkeparti om håndtering af EU-retten om fri bevægelighed efter EF-Domstolens afgørelse i Metock-sagen er det besluttet at foreslå en skærpelse af betingelserne for at få kontanthjælp.

Det foreslås, at den såkaldte 300 timers regel ændres til en 450 timers regel, således at begge ægtefæller i et kontanthjælpsægtepar fremover skal opfylde et krav om 450 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for 24 måneder for ikke at miste den ene kontanthjælp.

Samtidig foreslås det, at reglen fremover også omfatter ægtepar, hvor den ene ægtefælle er i ordinært udstøttet arbejde, og hvor den anden modtager kontanthjælp, svarende til den oprindelige intention med ordningen. Det betyder, at ægtefællen på kontanthjælp fremover skal opfylde 450 timers kravet for ikke at miste kontanthjælpen.

300 timers reglen blev indført som led i regeringens integrationsplan ”En ny chance til Alle”, der i efteråret 2005 blev udmøntet sammen med Dansk Folkeparti (L89 Folketingssamlingen 2005-06). Formålet med reglen var at øge det økonomiske incitament for ægtepar på kontanthjælp til at søge ordinær beskæftigelse og bringe sig ud af offentlig forsørgelse. Samtidig skulle reglen understrege, at det er en betingelse for, at et ægtepar kan modtage kontanthjælp i længere tid, at begge ægtefæller udnytter deres arbejdsmuligheder og står til rådighed for arbejdsmarkedet. Med reglen blev der indført et objektivi kriterium for, hvornår en ægtefælle må anses for at være reelt hjemmegående.

En SFI undersøgelse, der blev gennemført i 2007/08 har vist, at 300 timers reglen har betydet, at en stor andel af langvarige kontanthjælpsmodtagere er kommet i beskæftigelse i løbet af $\frac{3}{4}$ år eller mindre, efter at reglen fik virkning fra 1. april 2007 (i perioden 1. april 2007 til 31. marts 2008 var kravet om ordinært og udstøttet arbejde 150 timer inden for de seneste 12 måneder).

Den positive effekt skal naturligvis ses i sammenhæng med den generelt gunstige beskæftigelsessituation på det danske arbejdsmarked og den forstærkede indsats overfor de svage langvarigt ledige ”NY CHANCE.TIL ALLE.”, som også var en del af regeringens integrationsplan. Som led heri har kommunerne taget fat i bl.a. de ægtepar, som er målgruppen for 300 timers reglen, og har givet dem aktive tilbud for derved at forbedre deres muligheder for at opnå uddannelse eller beskæftigelse. Den særlige indsats ”NY CHANCE.TIL ALLE” er fra juli 2008 afløst af regler om gentagne tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til alle kontanthjælpsmodtagere.

300 timers reglen har således fungeret efter hensigten, og det er regeringens opfattelse, at det er berettiget at forhøje kravet om antal arbejdstimer inden for 24 måneder fra 300 til 450 timer, således at begge ægtefæller i ægtepar på langvarig kontanthjælp i endnu højere grad vil søge ud på arbejdsmarkedet og dermed bringe sig ud af offentlig forsørgelse.

Alternativt må ægtepar, der har indrettet sig på en arbejdsdeling, hvor den ene ægtefælle er udearbejdende og den anden reelt hjemmegående, tage konsekvensen af denne arbejdsdeling og basere deres økonomi på én indtægt. Kontanthjælpssystemets formål er at sætte modtageren af hjælp i stand til at klare sig selv. Derfor skal modtageren og ægtefællen efter evne udnytte og udvikle deres arbejdsevne.

Lovforslagets elementer

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

1. Forslag om skærpelse af kravet om arbejde, således at hver ægtefælle fremover skal dokumentere 450 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, for at begge ægtefæller kan blive ved med at modtage hjælp.
2. Forslag til præcisering af målgruppen for ordningen, herunder en præcisering af at også ægtepar, hvor den ene er i ordinært ustøttet arbejde og kun den anden modtager (supplerende) hjælp, er omfattet af reglen.
3. Forslag til andre præciseringer af lovteksten, som har givet anledning til tvivl i den løbende administration i kommunerne.

Ad 1. Forslag om skærpelse af kravet om arbejde, således at hver ægtefælle fremover skal dokumentere 450 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, for at begge ægtefæller kan blive ved med at modtage hjælp.

Den eksisterende ordning

Efter de gældende regler skal hver ægtefælle i et ægtepar, der har modtaget hjælp i sammenlagt 2 år, hvor begge ægtefæller er berettiget til og modtager kontanthjælp, og hvor hjælpen til begge beregnes på grundlag af voksensats, dokumentere, at de har haft 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, for at begge ægtefæller kan bevare retten til kontanthjælp.

Kravet svarer til ca. 2 måneders fuldtidsarbejde, 12-13 timers arbejde månedligt eller 3-4 timers arbejde ugentligt.

Hvis en ægtefælles arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er han eller hun undtaget fra kravet, jf. lovens § 13, stk. 9. Desuden gælder det, at perioden på 24 måneder kan forlænges, hvis der har været perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af sygdom, barsel m.v., jf. lovens § 13, stk. 11.

Har en ægtefælle mistet retten til hjælp på grund af 300 timers kravet, kan vedkommende igen blive berettiget til hjælp, hvis han eller hun opnår 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 måneder. Alle 300 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor retten til hjælp faldt væk, jf. lovens § 13, stk. 12.

Adgangen til igen at få ret til hjælp, hvis en ægtefælle opnår 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for 24 måneder, og alle timer ligger efter bortfaldstidspunktet, gælder også for en ægtefælle, der åbent har valgt at være hjemmegående efter den gældende regel i lovens § 13, stk. 7.

Den fremtidige ordning

Kravet om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder foreslås ændret til et krav om 450 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

Forhøjelsen af timetallet skal efter forslaget gælde både den løbende vurdering af hver ægtefælles ret til hjælp, når parret har modtaget hjælp i sammenlagt 2 år, og ved vurderingen af, om retten til hjælp er generhvervet efter, at den er faldet væk enten på grund af manglende opfyldelse af timekravet eller på grund af, at ægtefællen har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Siden 300 timers reglen blev vedtaget i foråret 2006, har kommunerne gennemført indsatsen ”NY CHANCE.TIL ALLE.”, hvor alle kontant- og start-hjælpsmodtagere, der havde gået passive i et år eller mere, har fået deres sag taget op med det sigte, at de skulle have hjælp til at komme i uddannelse eller beskæftigelse.

I løbet af de 2 år, indsatsen har varet, er mere end dobbelt så mange i målgruppen blevet i stand til at forsørge sig selv, og mere end dobbelt så mange har været i aktivering. NY CHANCE-indsatsen er nu bl.a. afløst af ret og pligt til gentagen aktivering for alle kontanthjælpsmodtagere.

Samtidig er der set en udvikling på arbejdsmarkedet, hvor også de svagere ledige i betydeligt omfang er kommet i beskæftigelse.

På den baggrund foreslår regeringen en forhøjelse af 300 timers reglens krav om arbejde til 450 timer inden for de seneste 24 måneder.

Den gældende regel om, at en ægtefælle er undtaget fra kravet om arbejde, når arbejdsevnen er så begrænset, at det ikke er muligt at opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, foreslås ikke ændret. Heller ikke reglerne om forlængelse af perioden på 24 kalendermåneder, hvis ægtefællen ikke har kunnet arbejde på grund af sygdom, barsel m.v., foreslås ændret. Kravet om arbejde stilles altså – ligesom i dag – kun til kontanthjælpsmodtagere, der har reel mulighed for at opfylde det.

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

Ligesom ved 300 timers reglens indførelse foreslås det, at der gives de berørte ægtepar en rimelig tid til at indrette sig på forhøjelsen af timekravet.

Det foreslås derfor, at ægtefæller, der opfylder 300 timers kravet, først skal opfylde det nye krav om 450 timer inden for de seneste 24 kalendermåneder pr. 1. juli 2011, dvs. 2 år efter lovens ikrafttræden.

For ægtefæller, der som følge af 300 timers reglen allerede inden lovens ikrafttræden har mistet retten til hjælp, eller som har valgt ikke at udnytte deres arbejdsmuligheder efter lovens § 13, stk. 7, foreslås det på tilsvarende måde, at de frem til 30. juni 2011 vil kunne generhverve retten til hjælp, hvis de kan dokumentere 300 timers arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

Ad 2. Forslag til præcisering af målgruppen for ordningen, herunder en præcisering af at også ægtepar, hvor den ene er i ordinært ustøttet arbejde og kun den anden modtager (supplerende) hjælp, er omfattet af reglen.

Den eksisterende ordning

Efter de gældende regler stilles kravet om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder til ægtepar, der er berettiget til hjælp efter lovens § 11, og som modtager kontanthjælp på grundlag af voksensatserne i lovens § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3. Kravet stilles, når parret har modtaget hjælp efter lovens § 11 i sammenlagt 2 år eller derover.

Ifølge en principafgørelse fra Ankestyrelsen (A-1-08) er det en betingelse for, at parret er omfattet af 300 timers kravet, at begge ægtefæller på bortfaldstidspunktet er selvstændigt berettiget til og modtager hjælp efter lovens § 11. Den pågældende sag drejede sig om et ægtepar, hvor den ene part var i ordinært og ustøttet arbejde og således ikke modtog eller – ifølge Ankestyrelsens opfattelse – var berettiget til kontanthjælp.

Den fremtidige ordning

Formålet med indførelsen af 300 timers reglen var at øge det økonomiske incitament for ægtepar på kontanthjælp til at søge ordinær beskæftigelse og bringe sig ud af offentlig forsørgelse. Samtidig skulle reglen understrege, at det er en betingelse for, at et ægtepar kan modtage kontanthjælp i længere tid, at begge ægtefæller udnytter deres arbejdsmuligheder og står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Den ene ægtefælle har ordinært og ustøttet fuldtidsarbejde

Efter Ankestyrelsens principafgørelse A-1-08 opnås dette formål ikke i de situationer, hvor én af ægtefællerne har arbejde i et sådant omfang, at en almindelig ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, resulterer i, at der ikke udbetales nogen hjælp til denne ægtefælle, men kun (supplerende) kontanthjælp til den ikke-arbejdende ægtefælle.

Formålet med reglen var netop at understrege, at kravet om arbejdsmarkeds-tilknytning og om at udnytte arbejdsmulighederne stilles til begge ægtefæller. Arbejder den ene i hjemmet, må parret tage konsekvensen af dette valg og basere deres økonomi på én arbejdsindtægt.

Det foreslås derfor, at lovtæksten præciseres, således at der ikke længere kan være tvivl om, at kravet om arbejde stilles til begge ægtefæller, uanset om den ene ægtefælle har ordinært og ustøttet arbejde, og en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, resulterer i, at der kun udbetales (supplerende) kontanthjælp til den anden ægtefælle. Det er således tilstrækkeligt, at kun den ikke-arbejdende ægtefælle på bortfaldstidspunktet er berettiget til og modtager hjælp efter lovens § 11.

Parret som sådan er omfattet af 450 timers reglen, og kravet om arbejde stilles til begge ægtefæller. Den ægtefælle i et sådant ægtepar, der har ordinært og ustøttet arbejde, vil formentlig uden videre opfylde betingelsen. Ændringen betyder således ikke noget reelt for denne ægtefælle. Men den anden – ikke-arbejdende – ægtefælle vil for fremtiden skulle opfylde kravet om arbejde, og gør han eller hun ikke det, bortfalder den pågældendes ret til hjælp. Den pågældende anses for reelt hjemmegående.

Den ene ægtefælle modtager arbejdsløsheds- eller sygedagpenge m.v.

I forlængelse af Ankestyrelsens principafgørelse A-1-08 har Arbejdsdirektoratet – for at undgå tvivlsspørgsmål – meldt ud til kommunerne, at afgørelsen også måtte få den betydning, at ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, revalideringsydelse, ledighedsydelse eller særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik § 74 i i et sådant omfang, at en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, resulterer i, at der kun udbetales (supplerende) kontanthjælp til den anden ægtefælle, er undtaget fra 300 timers reglen. Heller ikke ægtepar, hvor den ene ægtefælle er i fleksjob med en løn, der overstiger den pågældendes kontanthjælp, kunne efter Ankestyrelsens afgørelse anses for omfattet.

Dette er en konsekvens af, at Ankestyrelsen i sin afgørelse har lagt vægt på, at begge ægtefæller på bortfaldstidspunktet skal være berettiget til og modtage hjælp efter lovens § 11. De pågældende ægtefæller har været ude for ændringer i deres forhold, der berettiger til hjælp efter lovens § 11, men de modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse eller – for ægtefæller i fleksjob - en løn med løntilskud, der typisk efter en almindelig ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, udelukker, at der udbetales kontanthjælp til dem. Der vil dog være situationer, hvor begge ægtefæller modtager hjælp efter aktivloven, fx hvis den dagpengeberettigede kun er berettiget til et mindre dagpengebeløb.

Efter regeringens opfattelse bør sådanne ægtepar være omfattet af 450 timers reglen på lige fod med andre ægtepar, der har været udsat for en social begivenhed, der berettiger til hjælp efter lovens § 11. Det bør ikke være afgørende for, om et ægtepar er omfattet af reglen, om den fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, resulterer i, at der udbetales (supplerende) kontanthjælp til en eller begge ægtefæller. Begge ægtefæller skal udnytte deres arbejdsmuligheder, og målet med den offentlige forsørgelse er at bringe begge ægtefæller tilbage på arbejdsmarkedet, så de kan blive selvforsørgende.

Det foreslås derfor, at det tydeliggøres i loven, at et ægtepar, hvor der foretages en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, er omfattet af 450 timers reglen, selv om det kun er den ene ægtefælle, der får udbetalt (supple-

rende) kontanthjælp, mens den anden ægtefælle fx modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder.

Det er den ene ægtefælles ret til (supplerende) kontanthjælp, der er betinget af 450 timers arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. Om den anden ægtefælle er berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, revalideringsydelse, ledighedsydelse, særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik § 74 i eller løntilskud i fleksjob afgøres efter de regler, der gælder i de respektive lovgivninger herom.

Konsekvensen af forslaget er fx, at for et ægtepar, hvor den ene modtager maksimale arbejdsløshedsdagpenge og den anden supplerende kontanthjælp, kan ægtefællen på kontanthjælp miste retten til den supplerende hjælp, hvis den pågældende – efter 2 års hjælp - ikke kan dokumentere 450 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. Den pågældende anses for reelt hjemmegående og er derfor ikke berettiget til kontanthjælp.

Den ene ægtefælle modtager folkepension, førtidspension m.m.

Det vil fortsat være sådan, at ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder, og hvor der derfor kun beregnes hjælp til den ene ægtefælle efter lovens § 26, stk. 4, (de såkaldte ”kombinationsægtepar”), ikke er omfattet af 300/450 timers reglen.

Det drejer sig om ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager folkepension, førtidspension, SU, orlovsydelse, efterløn eller fleksydelse. På tilsvarende måde anses ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager hjælp efter de særlige regler om hjælp til visse persongrupper i lov om aktiv socialpolitik § 27 eller § 27 a (”brøkpensionister”), ikke for at være omfattet af 300/450 timers reglen.

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

Indtil Ankestyrelsens principafgørelse A-1-08 var retsopfattelsen, at ægtepar var omfattet af 300 timers reglen, hvis hjælpen blev beregnet på grundlag af en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, uanset om beregningen resulterede i, at der kun blev udbetalt (supplerende) kontanthjælp til den ene ægtefælle. Dette gjaldt uanset om årsagen til, at der kun blev udbetalt hjælp til den ene ægtefælle, var, at den anden ægtefælle havde ordinært arbejde eller modtog arbejdsløshedsdagpenge m.v.

Efter Ankestyrelsens principafgørelse har retstilstanden som nævnt været, at de omtalte ægtepar ikke var omfattet af reglen. Der har derfor siden februar 2008 ikke været noget incitament for de pågældende ægtefæller til at forsøge at skaffe sig ordinært og ustøttet arbejde med henblik på at opfylde 300 timers kravet.

På den baggrund foreslås det, at de pågældende ægtepar får en rimelig tid til at indrette sig på kravet om arbejde.

Det foreslås således, at 450 timers reglen indføres i forhold til de pågældende ægtepar på den måde, at de først omfattes af reglen fra 1. juli 2011. Dvs. at kravet om 450 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder først gælder for de pågældende ægtefæller fra den 1. juli 2011.

Ad 3. Forslag til andre præciseringer af lovtæksten, som har givet anledning til tvivl i den løbende administration i kommunerne.

Perioden på 24 kalendermåneder kan forlænges, også når det gælder genoptjening af retten til hjælp.

Det foreslås, at det kommer til at fremgå udtrykkeligt af loven, at mulighederne for at forlænge perioden på 24 kalendermåneder, hvis en ægtefælle har været forhindret i at arbejde på grund af sygdom, barsel m.v., jf. lovens § 13, stk. 11, også gælder, når en ægtefælle skal genoptjene retten til kontanthjælp, efter at denne ret er bortfaldet som følge af, at den pågældende ikke opfylder kravet om arbejde eller har valgt at være hjemmegående.

Præcisering af beregningsreglerne, når en eller begge ægtefæller ikke længere opfylder kravet om arbejde

Der foreslås forskellige præciseringer i beregningsreglerne i lovens § 26, stk. 5 og 6.

For det første foreslås præciseringer, der ligger i forlængelse af den præcisering af målgruppen for 450 timers reglen, som er foreslået i lyset af Ankestyrelsens principafgørelse A-1-08, jf. punkt 1 og 2. Dvs. beregningsmåden anvendes også i den situation, hvor den ene ægtefælle er i ordinært arbejde, og hvor det kun er den anden ægtefælle, der har været berettiget til og har modtaget hjælp.

For det andet foreslås en præcisering af, at beregningsmåden i stk. 5 anvendes, så længe én af ægtefællerne er berettiget til hjælp, enten fordi den pågældende ikke skal opfylde kravet om arbejde, eller fordi den pågældende opfylder kravet. Hvis den ene ægtefælle således er undtaget fra 450 timers kravet, fordi den pågældendes arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er det denne ægtefælle, der er berettiget til hjælp, og som får udbetalt hjælpen. Det samme gælder, hvis den ene ægtefælle er berettiget til hjælp, fordi 24 måneders perioden er forlænget på grund af fx sygdom eller barsel, eller fordi vedkommende har opnået det krævede antal arbejdstimer.

Beregningsmåden i stk. 6 anvendes, når begge ægtefæller skal opfylde kravet om arbejde, og ingen af dem gør det. Her skal kommunen vurdere, hvilken af ægtefællerne der efter kommunens opfattelse er tættest på arbejdsmarkedet, og som skal have udbetalt hjælpen.

2. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De to forslag skønnes samlet at medføre en årlig offentlig besparelse på ca. 6,2 mio. kr., når forslaget er fuldt indfaset i 2012.

Forslaget om at ændre arbejdskravet til 450 timer skønnes at medføre en årlig besparelse på ca. 0,7 mio. kr., når forslaget er fuldt indfaset.

Forslaget om, at reglen fremover også skal omfatte ægtepar, hvor den ene ægtefælle er i ordinært understøttet arbejde, og hvor den anden modtager kontanthjælp, skønnes at medføre en årlig offentlig besparelse på ca. 5,4 mio. kr.

Forslagenes samlede økonomiske konsekvenser fordelt på kommune og stat

Udgifter - PL 2009

	2009	2010	2011	2012
stat – kontanthjælp	-0,2	-0,4	-1,6	-2,8
stat - boligstøtte	0,1	0,1	0,2	0,3
Statens udgifter i alt	-0,2	-0,3	-1,4	-2,6
kommune – kontanthjælp	-0,3	-0,5	-2,2	-3,9
kommune - boligstøtte	0,1	0,1	0,2	0,3
Kommunernes udgifter i alt	-0,2	-0,4	-2,0	-3,6
Offentlige udgifter i alt	-0,4	-0,8	-3,5	-6,2

Note: Tallene i tabellen er afrundede.

Det er forudsat, at personerne i gennemsnit bliver aktiveret i 3 måneder om året. Staten finansierer herefter 43 procent af udgifterne til kontanthjælp, mens kommunernes andel er 57 procent. Kommunerne finansierer 50 procent af udgifterne til boligstøtte.

Forslaget om at ændre kravet om 300 timers arbejde til 450 timers arbejde

Forslaget skønnes at medføre en årlig offentlig besparelse på ca. 0,7 mio. kr., når forslaget er fuldt indfaset. De 0,7 mio. kr. fremkommer ved en mindredgift til kontanthjælp på ca. 0,9 mio. og en merudgift til boligstøtte på ca. 0,2 mio. kr.

Merudgifter til boligstøtte skyldes loft over kontanthjælpen, som de berørte personer ikke rammer, når de arbejder.

Berørte personer

Der var i august 2008 ca. 2.000 ægtepar på langvarig kontanthjælp, som er i risiko for at miste den ene ægtefælles kontanthjælp, hvis de ikke opfylder kravet om 300 timers arbejde.

Når de 2.000 ikke har mistet hjælpen, kan det bl.a. skyldes, at de opfylder kravet om 300 timers arbejde, at de er i gang med at blive opkvalificeret til et job på arbejdsmarkedet, eller at de har fået udskudt bortfaldstidspunktet på grund af sygdom eller barsel.

Ifølge en undersøgelse fra SFI i efteråret 2007 var ca. 25 procent af de varslede men ikke-frakendte i gang med et arbejde. SFI's undersøgelse viser, at hovedparten af dem, der har arbejde, har haft mere end 300 timers arbejde. Det skønnes, at ca. 200 personer efter de gældende regler arbejder 300 timer

og derfor skal arbejde 150 timer mere i løbet af 2 år for ikke at miste kontanthjælpen.

Det er lagt til grund for beregningen, at personer, der i dag arbejder 300 timer, fremover også arbejder de yderligere 150 timer, da personerne allerede har en tilknytning til arbejdsmarkedet. Det kan dog ikke udelukkes, at der vil være ægtepar, der mister den ene kontanthjælp, fordi den ene ægtefælle betragtes som reelt hjemmegående, da de ikke opfylder 450 timers kravet.

Økonomiske konsekvenser

Med en skønnet timeløn på 100 kr. er der beregnet en mindreudgift til kontanthjælp på 1,8 mio. kr. (200 personer *100 kr.*92% *150 timer- (200*32,62 kr.*150 timer)).

Herudover skønnes der at blive en merudgift til boligstøtte på ca. 0,3 mio. kr.

Samlet vil der være en besparelse på 1,5 mio. kr. over 2 år. Denne besparelse skønnes fordelt med halvdelen, dvs. ca. 0,7 mio. kr. pr. år – svarende til, at de berørte personer skønnes at fordele de 150 arbejdstimer med 75 timer pr. år med virkning fra 1. juli 2009.

Der er således beregnet halv virkning i 2009, mens der er fuld virkning af lovforslagets økonomiske konsekvenser fra 2010, dvs. 0,4 mio. kr. i 2009 og herefter 0,7 mio. kr. fra 2010.

Forslag om at ægtepar, hvor den ene ægtefælle er i ordinært ustøttet arbejde, og hvor den anden modtager kontanthjælp, også omfattes af 300/450 timers reglen

Berørte personer

Det er et relativt begrænset antal gifte personer, som har mistet kontanthjælpen som følge af Arbejdsdirektoratets fortolkning af 300 timers reglen, og som derefter på grund af Ankestyrelsens afgørelse igen er blevet berettiget til kontanthjælp uden at opfylde 300 timers kravet. Ændringen vil således især have en forebyggende effekt på den måde, at den forhindrer, at ægtepar indretter sig på, at den ene er lønmodtager, mens den anden reelt er hjemmegående på kontanthjælp.

På grundlag af oplysninger fra de 3 største kommuner skønnes omkring 50-70 personer ud af ca. 950 personer, som har mistet kontanthjælpen på grund af 300 timers reglen, igen at være berettiget til kontanthjælp som følge af Ankestyrelsens afgørelse.

Disse 50-70 personer skønnes igen at miste kontanthjælpen som følge af forslaget (anses for reelt hjemmegående). De skønnes i gennemsnit at modtage ca. 8.000 kr. om måneden i kontanthjælp.

Det giver en årlig besparelse på 5,8 mio. kr. i kontanthjælp (60 personer *8.000 kr. *12).

Herudover skønnes der at blive årlige merudgifter til boligstøtte på ca. 0,4 mio. kr., da personerne ikke længere er omfattet af loft over kontanthjælpen (60 personer *500 kr.*12).

Det giver en samlet årlig besparelse på ca. 5,4 mio. kr., når loven er fuldt indfaset.

De berørte ægtepar vil først kunne miste kontanthjælpen fra 1. juli 2011. Forslaget får kun halv virkning i 2011 og fuld virkning i 2012.

Forslagets samlede økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for kommunerne.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

4. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

5. Ligestillingsmæssige konsekvenser

I lovforslaget om 300 timers reglen (L 89 Folketingssamlingen 2005-06) skønnedes det, at forslaget kunne have ligestillingsmæssige konsekvenser. Uanset at kravet om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde gælder begge ægtefæller var forventningen, at det ofte ville være kvinden, der ville miste kontanthjælpen. Omvendt var det også forventningen, at 300 timers reglen ville øge kvindernes incitament til at søge ud på arbejdsmarkedet.

Af en undersøgelse fra SFI fra juni 2008 fremgår, at blandt de interviewede, der havde mistet retten til kontanthjælp, var 70 pct. kvinder. Blandt de interviewede i risikogruppen, men som endnu ikke havde mistet retten til hjælp, var 52 pct. kvinder.

I en rapport fra AKF (Anvendt Kommunal Forskning) fra juni 2008 fremgår det, at mange indvandrerkvinder har været uden for arbejdsmarkedet af kulturelle årsager. Det har i mange tilfælde været selvalgt, men for nogle indvandrerkvinder har det ikke været deres eget ønske. For disse kvinder har

300 timers reglen været et argument, de kunne bruge over for deres ægtefælle til at kunne søge ud på arbejdsmarkedet.

Det er vurderingen, at de effekter som har kunnet måles af 300 timers reglen vil blive videreført ved en skærpelse af arbejdskravet til 450 timer. Som forventet er der flere kvinder end mænd, som er blevet berørt af arbejdskravet og derved har mistet retten til hjælp og er blevet hjemmegående. Omvendt har reglen også medvirket til, at mange kvinder har fået mulighed for at søge ud på arbejdsmarkedet.

6. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

7. Hørte myndigheder og organisationer

Forslaget har været i høring hos følgende:

Amnesty International
Ankestyrelsen
Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg
Børnerådet
Center for ligestilling af Handicappede
Dansk Socialrådgiverforening
Danske Handicaporganisationer
Det Centrale Handicapråd,
Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination
Familiestyrelsen
Foreningen af Registrerede Revisorer
Foreningen af socialchefer i Danmark
Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, att.: Vibeke Larsen
Foreningen af Statsforvaltningsjurister
Foreningen af statsautoriserede Revisorer
Institut for menneskerettigheder
Justitsministeriet
KL
KMD
Kommunernes Revision
Kristelig Fagbevægelse
Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Retssikkerhedsfonden
Revisionselskabet af 1/12 1962
Rigsrevisionen
Rådet for Etniske Minoriteter
Rådet for Socialt Udsatte
Sikringsstyrelsen
Velfærdsministeriet
Økonomi- og Erhvervsministeriet

8. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser / mindreudgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Stat 2009: 0,2 mio. kr. 2010: 0,3 mio. kr. 2011: 1,4 mio. kr. 2012: 2,6 mio. kr. Kommune 2009: 0,2 mio. kr. 2010: 0,4 mio. kr. 2011: 2,0 mio. kr. 2012: 3,6 mio. kr.	
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med forslaget præciseres det, at det er tilstrækkeligt for, at et ægtepar er omfattet af 450 timers reglen, at én af ægtefællerne er berettiget til og modtager hjælp efter lovens § 11. Det vil sige, at også ægtepar, hvor den ene ægtefælle er i ordinær beskæftigelse og ikke modtager kontanthjælp, er omfattet af 450 timers reglen. Den beskæftigede ægtefælle vil som udgangspunkt uden videre opfylde kravet om arbejde, mens den anden ægtefælle for fremtiden – når parret har modtaget hjælp i 2 år – skal dokumentere 450 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

Samtidig foreslås det indføjet, at parret er omfattet af reglen, hvis der foretages en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1.

Herved fastholdes, at ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder (de såkaldte ”kombinationsægtepar”), ikke er

omfattet af 450 timers reglen. Det drejer sig om ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager folkepension, førtidspension, SU, orlovsydelse, efterløn eller fleksydelse. For sådanne par gælder, at der kun beregnes hjælp til den ægtefælle, der er berettiget til hjælp efter § 11, jf. lovens § 26, stk. 4. I forlængelse heraf anses ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager hjælp efter de særlige regler om hjælp til visse persongrupper i lov om aktiv socialpolitik § 27 eller § 27 a. ("brøkpensionister"), ikke for at være omfattet af 300/450 timers reglen.

Ægtepar, hvor begge ægtefæller har været udsat for en social begivenhed, og hvor der sker en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, er derimod efter forslaget omfattet af 450 timers reglen, uanset at den ene ægtefælle modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse som fx arbejdsløshedsdagpenge, revalideringsydelse, sygedagpenge, ledighedsydelse eller særlig ydelse, i et sådant omfang, at der kun udbetales (supplerende) kontanthjælp til den anden ægtefælle. Det samme gælder ægtepar, hvor den ene ægtefælle er i fleksjob.

Som hidtil er det kun ægtepar, hvor den fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, sker med udgangspunkt i to gange voksensats, der er omfattet af 450 timers reglen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 2.

Til nr. 2

Med forslaget forhøjes timetallet fra 300 til 450 timer både i forbindelse med den løbende vurdering af, om en ægtefælle opfylder kravet om arbejde, og i forbindelse med genoptjening af retten til hjælp.

Til nr. 3

Der er tale om et forslag til præcisering, således at det er klart, at undtagelsen i lovens § 13, stk. 9, gælder for den ægtefælle, hvis arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Denne ægtefælle skal ikke opfylde kravet om arbejde.

Er den pågældende gift med en person, der kan arbejde, skal denne person til gengæld opfylde kravet om 450 timers ordinært arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, for at denne person – når parret har modtaget hjælp i 2 år – fortsat er berettiget til hjælp.

Til nr. 4

Med forslaget slås det fast, at mulighederne for at forlænge perioden på 24 kalendermåneder, hvis en ægtefælle har været forhindret i at arbejde på grund af sygdom, barsel m.v., jf. lovens § 13, stk. 11, også gælder, når en ægtefælle skal genoptjene retten til kontanthjælp, efter at denne ret er bortfaldet som følge af, at den pågældende ikke opfylder kravet om arbejde eller har valgt at være hjemmegående.

Til nr. 5 - 8

Med forslagene tydeliggøres beregningsreglerne i de situationer, hvor én henholdsvis begge ægtefæller ikke opfylder betingelsen om 450 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

Så længe én ægtefælle er berettiget til hjælp, fordi vedkommende har opnået det krævede antal arbejdstimer, eller fordi 24 måneders perioden er forlænget på grund af, at den pågældende er i gang med at blive opkvalificeret til et job på arbejdsmarkedet, eller på grund af fx sygdom eller barsel, er det denne ægtefælle, der får beregnet og udbetalt hjælpen efter § 26, stk. 5.

Beregningsmåden i stk. 6 anvendes, når begge ægtefæller skal opfylde kravet om arbejde, og ingen af dem gør det. Det er derfor også først i denne situation, at overvejelsen om, hvilken af ægtefællerne der efter kommunens opfattelse er tættest på arbejdsmarkedet, er relevant.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 3.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2009.

For at give de berørte ægtefæller rimelig tid til at indrette sig på kravet om arbejde foreslås det dog, at forslaget om, at også ægtepar, hvor kun den ene ægtefælle er berettiget til og modtager hjælp efter lovens § 11, er omfattet af 450 timers reglen, indføres, således at de pågældende ægtefæller bevarer retten til hjælp frem til 30. juni 2011, uanset om de opfylder kravet om arbejde.

Endvidere foreslås det, at ægtefæller, der efter de gældende regler er omfattet af kravet om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, og som opfylder dette krav, bevarer deres ret til hjælp frem til 1. juli 2011, under forudsætning af at de løbende opfylder 300 timers kravet. Først fra 1. juli 2011 vil det således være en betingelse for, at de fortsat kan modtage hjælp, at de kan dokumentere 450 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

Endelig foreslås det på tilsvarende måde, at timetallet i forbindelse med genoptjening af retten til kontanthjælp efter, at denne ret er bortfaldet som følge af manglende opfyldelse af 300 timers kravet, først hæves til 450 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder pr. 1. juli 2011.

Lovforslaget sammenholdt med gældende regler

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1460 af 12. decem- ber 2007, foretages følgende ændrin- ger:
<p>§ 13..... <i>Stk. 8.</i> For så vidt angår et ægtepar, der er berettiget til hjælp efter § 11, og som modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, anses en ægtefælle ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1-3, når</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt to år eller derover og 2) den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. <p>I så fald bliver hjælpen til ægteparret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 5 og 6, og § 34, stk. 3. <i>Stk. 9-15. ...</i></p>	<p>1. I § 13, <i>stk. 8</i>, ændres ”der er berettiget til hjælp efter § 11, og som modtager kontanthjælp efter” til: ”hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til hjælp efter § 11, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i”.</p>
<p>§ 13..... <i>Stk. 8.</i> For så vidt angår et ægtepar, der er berettiget til hjælp efter § 11, og som modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, anses en ægtefælle ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1-3, når</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt to år eller derover og 2) den pågældende ægtefælle 	<p>2. I § 13, <i>stk. 8</i>, § 13, <i>stk. 12, 1. og 2. pkt.</i>, og § 26, <i>stk. 5, 1. pkt.</i>, ændres ”300” til: ”450”.</p>

<p>ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.</p> <p>I så fald bliver hjælpen til ægteparret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 5 og 6, og § 34, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 9-11. ...</i></p> <p><i>Stk. 12.</i> En ægtefælle, hvis hjælp er ophørt efter stk. 7 eller 8, kan igen blive berettiget til hjælp, når den pågældende dokumenterer, at han eller hun har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. De 300 timers arbejde skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen ophørte efter stk. 7 eller 8.</p> <p><i>Stk. 13-15. ...</i></p> <p>§ 26.....</p> <p><i>Stk. 5.</i> Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11, og den anden ægtefælle har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7, eller ikke opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, jf. § 13, stk. 8, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i § 25. Hjælpen beregnes igen efter stk. 1, når begge ægtefæller opfylder betingelsen om 300 timers arbejde, jf. § 13, stk. 8 og 12.</p> <p><i>Stk. 6-8. ...</i></p>		
<p>§ 13.....</p> <p><i>Stk. 9.</i> En ægtefælle, hvis arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er ikke omfattet af stk. 8.</p> <p><i>Stk. 10-15. ...</i></p>		<p>3. I § 13, stk. 9, ændres ”stk. 8” til: ”kravet i stk. 8, nr. 2, om 450 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.”</p>

<p>§ 13.... <i>Stk. 12.</i> En ægtefælle, hvis hjælp er ophørt efter stk. 7 eller 8, kan igen blive berettiget til hjælp, når den pågældende dokumenterer, at han eller hun har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. De 300 timers arbejde skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen ophørte efter stk. 7 eller 8. <i>Stk. 13-15. ...</i></p>	<p>4. I § 13, stk. 12, indsættes som 3. pkt.: ”Stk. 11, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.”</p>
<p>§ 26..... <i>Stk. 5.</i> Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11, og den anden ægtefælle har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7, eller ikke opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, jf. § 13, stk. 8, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i § 25. Hjælpen beregnes igen efter stk. 1, når begge ægtefæller opfylder betingelsen om 300 timers arbejde, jf. § 13, stk. 8 og 12. <i>Stk. 6-8. ...</i></p>	<p>5. I § 26, stk. 5, 1. pkt., ændres ”Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11, og den anden ægtefælle” til: ”Hvis en ægtefælle”.</p>
<p>§ 26..... <i>Stk. 5.</i> Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11, og den anden ægtefælle har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7, eller ikke opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, jf. § 13, stk. 8, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i § 25. Hjælpen beregnes igen efter stk. 1, når begge ægtefæller opfylder betingelsen om 300 timers arbejde, jf. § 13, stk. 8 og 12.</p>	<p>6. § 26, stk. 5, 2. pkt., affattes således: ”Hjælpen beregnes igen som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter § 25, jf. stk. 1, når den ægtefælle, der har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, eller ikke opfylder betingelsen om ordinært og ustøttet arbejde i § 13, stk. 8, har opnået 450 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13, stk.12.”</p>

<i>Stk. 6-8. ...</i>		
<p>§ 26.... <i>Stk. 6.</i> Hvis der alene beregnes hjælp til den ene ægtefælle efter stk. 5 og denne ægtefælle ikke længere opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, jf. § 13, stk. 8, beregnes der fortsat hjælp til den af ægtefællerne, der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet. Det er en betingelse for udbetaling af hjælp efter 1. pkt., at den pågældende ægtefælle søger at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-3, og § 13 a. Hjælpen beregnes igen efter stk. 5, når en af ægtefællerne opfylder betingelsen om 300 timers arbejde, jf. § 13, stk. 12. <i>Stk. 7-8. ...</i></p>		<p>7. I § 26, stk. 6, 1. pkt., ændres ”ikke længere opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, jf. § 13, stk. 8,” til: ”skal opfylde betingelsen om 450 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder i § 13, stk. 8, men ikke længere gør det,”.</p>
<p>§ 26.... <i>Stk. 6.</i> Hvis der alene beregnes hjælp til den ene ægtefælle efter stk. 5 og denne ægtefælle ikke længere opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, jf. § 13, stk. 8, beregnes der fortsat hjælp til den af ægtefællerne, der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet. Det er en betingelse for udbetaling af hjælp efter 1. pkt., at den pågældende ægtefælle søger at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-3, og § 13 a. Hjælpen beregnes igen efter stk. 5, når en af ægtefællerne opfylder betingelsen om 300 timers arbejde, jf. § 13, stk. 12. <i>Stk. 7-8. ...</i></p>		<p>8. I § 26, stk. 6, 3. pkt., ændres ”opfylder betingelsen om 300 timers arbejde” til: ”har opnået 450 timers ordinært og ustøttet arbejde”.</p>